

Viharosok Népe

Németország Kommunista Pártjának
35 éves harca a demokratikus
szocialista Németországrért

A taggyűlés tapasztalatai
Békésmegyei Békésmegyei

AZ MDP BÉKÉSMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1953 DECEMBER 30., SZERDA

Ára 50 fillér

IX. EVFOLYAM, 305. SZAM

Hegedűs András elvtárs beszéde a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének ülésén

Tisztelt Központi Vezetőség!
A Központi Vezetőség október 31-i ülésének határozata leszögezte, hogy Magyarországon a szocializmus további építésének kulcskérdése és egész fejlődésünk döntő láncszeme a mezőgazdasági termelés fejlesztése. Ezen fontos megállapítás alapján dolgozta ki a Politikai Bizottság a mezőgazdasági fejlesztésének programját, amelyet ma mint határozati javaslatot a Központi Vezetőség elé terjeszt.

A mezőgazdaság általános fejlesztésére irányuló nagy célkitűzéseket — amelyeket a tervezet tartalmaz — csak akkor lehet végrehajtani, ha egész pártunk és egész népünk megérti, hogy a mezőgazdasági termelés kérdéseinek felvetése egyenesen következik népi demokráciánk egész eddigi gazdasági és politikai fejlődéséből. E terv végrehajtása ezért nem is szűken vett parasztkérdés — mint ahogyan sokan még ma is gondolják — hanem egész népünk ügye.

A mezőgazdasági termelés gyors fejlesztését nagyon mélyreható gazdasági okok teszik szükségessé. Népgazdaságunkban jelenleg nagy aránytalanság van az ipar és a mezőgazdaság között, ami az iparban és a mezőgazdaságban is komoly zavarokat okoz; közismert, hogy az ipari termelés a felszabadulás előttihez képest, több mint háromszorosára nőtt, ugyanakkor a mezőgazdasági termelés egyhelyben topog. Elsősorban ez az aránytalanság okozta azt, hogy a mezőgazdasági termelés nem tudta megfelelően kielégíteni a lakosság élelmiszer-ekben mutatkozó szükségleteit, amelyek az utóbbi évek folyamán gyorsan nőttek, mert sokszázszorrel emelkedett a hérből és fizetésből élők száma és mert városban és falun egyaránt nőtt a dolgozók jogos igénye, több és jobb élelmiszert iránt.

A Központi Vezetőség júniusi határozata és a kormányprogram — amely új szakaszt nyitott népi demokráciánk történelmében — gazdaságpolitikánk alapvető feladatává a dolgozók, elsősorban az ipari munkások életkörülményeinek állandó javítását jelölte meg. Az e célkitűzés elérése érdekében eddig végrehajtott intézkedések osztatlan örömet okoztak a dolgozók minden rétegében, de még csak kezdeti lépésnek tekinthetők.

Abhoz, hogy tovább tudjunk menni, mindenekelőtt meg kell teremteni az életszínvonal emelésének anyagi feltételeit, elsősorban a mezőgazdasági termelés fejlesztése útján és biztosítani kell a lakosság bőséges ellátását.

kenyérrel, hússal, zsírral, tejjel, gyümölcseccel és borral, valamint más élelmiszerekkel, továbbá nagyobb mennyiségű nyersanyagot

kell biztosítani könnyű- és élelmiszeriparunk számára is, hogy a lakosságot jobban el tudjuk látni olyan fontos közszükségleti cikkekkel, mint a cukor, a textil-áru, a cipő, stb.

A mezőgazdaságnak az ipari termeléssel szemben való elmaradottságának felszámolása azonban nemcsak gazdasági okokból, hanem a munkás-paraszt szövetség megerősítése szempontjából is szükséges.

A mezőgazdasági termelés elhanyagolása gyengítette a párt befolyását a dolgozó parasztság között.

A nehézségeket csak fokozta az, hogy a városi lakosság ellátásának biztosítása érdekében az elmúlt években a mezőgazdasági termelés fejlesztésének segítése, a dolgozó parasztkérdésének növelése helyett a begyűjtés mennyiségét emeltük, amely mögött nem állt a termelés megfelelő növekedése. Ez odavezetett, hogy — felhasználva az iparban kínálkozó munkaalkalmat — nemcsak a nagygazdák, hanem a dolgozó parasztközösség is soktízezer ajánlotta fel földjét és ment el dolgozni a városba, ami a tartalékföldek ugrásszerű megnövekedését eredményezte.

A mezőgazdasági termelés fejlesztésének napirendre tűzése és az a segítség, amelyet az ipari munkásság, fejlett szocialista iparunk ad a falunak, kedvezően fogja éreztetni hatását, mert megteremti a lakosság életkörülményeinek állandó javításának legfontosabb előfeltételét, az élelmiszer-bőségét; ugyanakkor a mezőgazdasági termelés felzárkóztatása, a virágzó mezőgazdaság, egyben jómódú megelégedett dolgozó parasztságot is jelent. Mindez megerősíti a munkásosztályt és a dolgozó parasztságot elszakíthatatlan szövetségét, népi demokráciánk alapját.

Ezek azok a gazdasági és politikai okok, amelyek miatt egész népi demokráciánk továbbfejlesztésének alapvető kérdésévé vált a mezőgazdasági termelés növelése. Felreértékek elkerülése végett azt is meg kell mondani, hogy

a mezőgazdasági termelés fejlesztése és továbbsegítése, az ipar és a mezőgazdaság közötti rendkívüli aránytalanság felszámolása után is, a szocializmus építésének fontos részét fogja képezni: továbbra is pártunk politikájának előtérben fog állni,

annak alapját fogja képezni, mert ez az egyetlen járható útja annak, hogy megvalósítsuk gazdaságpolitikánk alapvető célkitűzését, a dolgozók életszínvonalának állandó emelését. E kérdés napirendre tűzése tehát megfelel egész népünk, munkásosztályunk, dolgozó parasztságunk és értelmiségünk érdekeinek, azért tűzzük nélkül mondhatjuk,

hogy országos ügy ez, melynek megoldására mozgósítani kell pártunk minden erejét, egész dolgozó népünket, a népgazdaságunk minden erőforrását.

A mezőgazdasági termelés általános fellendítésében támaszkodnunk kell országunk vezető erejére: ipari munkásainkra és fejlett szocialista nagyiparunkra. Az ipari munkásság és a fejlett szocialista nagyipar nélkül a mezőgazdasági termelés fejlesztésében olyan célkitűzéseket megvalósítani, mint amilyen a Központi Vezetőség elé terjesztett tervezet tartalmaz, elképzelhetetlen. Ipari munkásaink, fejlett szocialista nagyiparunk segítségével a mezőgazdaságot gyorsan el tudjuk látni gépekkel, a termelés fejlesztéséhez szükséges különféle ipari termékekkel és emellett ipari munkásaink nélkülözhetetlen segítségét tudnak adni a mezőgazdaságnak a fejlett technika alkalmazásában is.

Mi jellemzi jelenleg mezőgazdasági termelésünket?

Dolgozó parasztságunk a felszabadulás után nagy erőfeszítéssel és hőies munkával gyorsan helyrehozta a háború okozta károkat. Természetlagaink és állatállományunk nemcsak elérték, hanem egyik-másik területen meg is haladják a felszabadulás előttiit. Sok új módszer honosodott meg: a felszabadulás előttihez képest többszörösére nőtt a tarlóhántás, az őszi mélyszántás. Az elmúlt években elterjedt a silózás, új kultúrák honosodtak meg (például a rizs) a szántóterület terület sokszorosára növekedett. Mindez mutatja, hogy a dolgozó parasztközösség és termelőszövetkezeti tagok nagy érdeklődéssel fogadják mindazt az újat, amelynek alkalmazásával emelni lehet a termésátlagokat, az állattenyésztés hozamait és növelni lehet a földművelés kulturált-ságát.

A mezőgazdasági termelés egyes területein megmutatkozó fejlődés ellenére is a termésátlagok és az állattenyésztés hozamai — különösen a szükségletek növekedéséhez képest — nem emelkednek kielégítően elsősorban azért, mert a mezőgazdasági termelés alapvető kérdéseinek megoldásában csak kevés jutottunk előre. Mindenekelőtt kevés gondot fordítottunk a talaj termékenységének fokozására. Az elmúlt években a tagosítások miatt és a termelőszövetkezetek túlzottütemű fejlesztése következtében, a falun termelési bizonytalanság lépett fel, amely odavezetett, hogy sok dolgozó parasztközösség földjeit nem javította, hanem még a szükséges trágyázást sem végezte el. Az alapvető agrotechnikai munkálatokban is — bár a felszabadulás előtti helyzethez képest előrehaladtunk — nagy még a késedelem. Ez vonatkozik nemcsak a tarlóhántásra és az őszi mélyszántásra, hanem a vetésre, a növényápolásra és betakarítási munkákra is. Nem sikerült meg-

A mezőgazdasági termelés fellendítésében nagy segítséget kell, hogy adjon értelmiségünk: a mezőgazdasági szakemberek, mérnökök, tanárok és tanítók szaktudása, tapasztalata is feltétlenül szükséges ahhoz, hogy a földművelés kultúráltsága rövid idő alatt nagy léptekkel haladjon előre. A pártszervezeteknek úgy kell dolgozniuk, hogy régi értelmiségünk zöme a fiatalokkal váltva, ezen ügy nagy jelentőségét felismerve, lelkesedéssel és odaadással munkálkodjék a terv maradéktalan végrehajtása érdekében.

A mezőgazdasági termelés általános fellendítésében, a földművelés és állattenyésztés kultúrájának emelésében bátran támaszkodhatunk egész dolgozó parasztságunkra, annak szorgalmára és szakértelmére, népi demokráciánk, pártunk és kormányunk iránti hűségére, hazafias érzésére.

teremteni az állattenyésztés hozama állandó növekedésének legfontosabb előfeltételét, a szilárd takarmányalapot, sőt szilaszó-karmányaink vetésterülete csökkent. A kukorica vetésterülete nőtt ugyan, de természetlag nem mulja felül lényegesen a felszabadulás előtti, réteink és legelőink pedig továbbra is rendkívül elhanyagoltak.

Mindezek miatt meg kell állapítanunk, hogy mezőgazdasági termelésünk, beleértve a növénytermelést és az állattenyésztést is, alacsony színvonalon áll és a jelenlegi helyzetben nem képes megfelelően kielégíteni népünk egyre növekvő szükségleteit.

A mezőgazdasági termelés elmaradottságának egyik legfőbb oka, hogy a mezőgazdaság szocialista átvezetésére irányuló politikájában, különösen a küzdelemért a parasztkérdésben, hibákat követünk el.

Elhanyagoltuk az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztközösséget, akiknek kezében van jelenleg is a szántóterület több mint hatvan százaléka. Ahelyett, hogy növeltük volna az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztközösségekkel a termelési kapcsolatot, leszüktettük azokat. A géppálmásokon egész ez év júniusáig olyan rendszer volt érvényben, amely szinte lehetetlenné tette, hogy a géppálmások egyénileg gazdálkodóknak dolgozzanak. 1952-ben a géppálmások mindössze 47.000 normálholdnak megfelelő talajmunkát végeztek az egyénileg gazdálkodóknak. Ez azonban a szükséghez képest még mindig nagyon kevés. Műtrágyát az egyénileg gazdálkodók csak a szerződéses termelés keretében kaptak.

El téren komoly hibát követett el a földművelésügyi minisztérium és a Központi Vezetőség mezőgazdasági osztálya is. A földművelésügyi minisztérium nagyon kevés érdemleges in-

tézkedést tett az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztközösségek támogatására. A Központi Vezetőség Mezőgazdasági Osztálya pedig elmulasztotta feladatait a párt Központi Vezetősége előtt azt a súlyos helyzetet, amelybe az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztközösségek kerültek.

Sztálin, a Szovjetunió hasonló időszakában, nagyon élesen lépett fel ezzel a hibával — az egyéni parasztság lebecsülésével — szemben. »Vannak emberek — mondotta — akik azt mondják, hogy az egyéni parasztság nem fejlődik tovább, azért nem érdemes támogatni... Ezeknek az embereknek semmi közük nincs pártunk vonalához.«

Az elmúlt évek nagy eredménye, hogy a dolgozó parasztság szervezetei megindultak a szövetkezés útján és ennek folytán jelenleg 4677 szövetkezetünk van, 263.700 taggal; kezükben van az ország szántóterületének mintegy 20 százaléka. A termelőszövetkezeteken kívül mintegy 500 állami gazdaság alakult, amelyekhez az ország szántóterületének 13 százaléka tartozik. Ezen fejlődésnek a mezőgazdaság egész jövője és a szocializmus építése szempontjából nagy jelentősége van. Bár a kisüzemi gazdálkodás lehetőségei mezőgazdaságunkban még koránt sincsenek teljesen kimerítve:

a nagyüzemi gazdálkodás — mégpedig a szövetkezeti nagyüzemi gazdálkodás — a fő útja annak, hogy teljesen bekapcsoljuk mezőgazdaságunkat az ipartól való elmaradottságát, és megteremtjük a kizsákmányolástól mentes jómódú falusi életet.

Sok termelőszövetkezet és állami gazdaság már eddig is ki-magasló eredményt ért el. Ugyanakkor nagy részük még nem példamutató nagyüzemi gazdaság, természetlagjuk, különösen a kapásoknál, alacsonyok és nem kielégítő az állattenyésztés hozama sem. A termelőszövetkezetek a földművelésügyi minisztérium, az állami gazdaságok, elsősorban a volt állami gazdaságok és erdők minisztériuma hibájából, különösen azok bürokratikus vezetési módszere miatt, nem tudták megfelelően hasznosítani a nagyüzemi hatalmas lehetőségeket kiaknázására azt a segítséget, amit az állam már eddig nyújtott részükre. Közrejátszott ebben még az is, hogy sok termelőszövetkezetben és állami gazdaságban túrhetetlen a munkafegyver, nagy a hanyagság és nem becsülik meg — sőt elherdálják — a társadalmi tulajdort. Emlát termelőszövetkezeiteink jelentékeny része jelenleg még nem eléggé vonzó és még mindig elég olyan állami gazdaság van, amelyik nem mintaképe, hanem szégyene a szocialista nagyüzemi termelésnek.

A külágazdaságok területe az

(Folytatás a 2. oldalon.)

(Folytatás az 1. oldalról.)

elmúlt években erősen lecsökkent. Míg 1942-ben a szántóterület 17 százaléka tartozott kulákgazdaságokhoz, jelenleg 4,7 százaléka. Ez a csökkenés egyben azt is mutatja, hogy a kulák kizsákmányolás korlátozásának politikája átcsúszott a kulákgazdaságok likvidálásába. Ez is csökkentette a mezőgazdasági termelés színvonalát, mert a kulákok által az államnak átadott földek jelentős részét, mint tartalékterületet nem művelték meg kellőképpen.

A mezőgazdasági termelés fel-emelésének előfeltétele, hogy pártunk parasztpolitikájában az elmúlt években elkövetett hibákat kijavítsuk.

A mezőgazdasági termelés színvonalának emelése érdekében mindenekelőtt széleskörű termelési és áruforgalmi kapcsolatokat kell kiépíteni a város és a falu, az ipar és a mezőgazdaság között. Ilyen kapcsolatokat kiépítése gazdaságpolitikánk legfontosabb feladata: »A nép» feladata — állapította meg Lenin — döntő, minden egyebet maga alá rendelő főfeladata az, hogy megteremtse az összefogást az új gazdaság között, amelyet elkezdünk építeni és a parasztság közövé, amely millió és millió paraszt megélhetésének alapja.

A termelőszoövetkezetek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztokat a népi demokratikus államnak közvetlenül termelési tevékenységükben kell segíteni, hogy többet és olcsóbban tudjanak termelni, hogy jövedelmező gazdálkodási ágakat fejlesszenek ki és hogy ezen az úton jómódú élet teremdjék a faluban. Ezeknek a termelési kapcsolatoknak ki kell terjedni, a növénytermelésben a munkák elvégzését elősegítő gépi munkára; a dolgozó parasztság és a termelőszoövetkezetek minőségi vetőmaggal való ellátására, jöminőségű apaállatokkal való gondoskodásra; a műtrágyagyártás fokozására és a kielégítő mennyiségben történő szabadforgalomba hozására; a dolgozó parasztságnak gyümölcsfacsémével, szőlőtől-vánnal való ellátására.

A népi demokratikus állam ilyen támogatása és segítsége nélkül azok a célok, amelyeket a mezőgazdaságban magunk elé tűzünk, nem érhetők el.

A termelési kapcsolatok kiszélesítése és megerősítése a dolgozó parasztsággal, kedvezően hat nemcsak a mezőgazdasági termelés növelésére, hanem a munkásosztály és a dolgozó parasztság viszonyára, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségére is.

A termelőszoövetkezeteket a mezőgazdasági termelés fel-emelésére irányuló programhoz hozzáfűljük, hogy kibontakoztathassák a szocialista nagyüzemi gazdálkodás fölényét és a tudomány, az élenjáró mezőgazdasági gyakorlat minden vívmányának elterjesztésével, jó vetésforgó bevezetésével és alkalmazásával olyan magas termést érjenek el, amilyent parcellás gazdaságban nem lehet elérni, olyan állatállományt alakítani ki, amely nagy hozamával lényegesen felülmúlja az országos átlagot. Ez a program végre lehetővé teszi, hogy érvényre jusson, kibontakozhassék a nagyüzemi termelés fölénye.

A termelőszoövetkezetekkel és dolgozó parasztsággal való termelési kapcsolatok kiszélesítésében, a mezőgazdasági program végrehajtásában fontos szerepe

van az állami gazdaságoknak és gépállomásoknak. Az állam rajtuk keresztül adja a legnagyobb és legközvetlenebb termelési segítséget a termelőszoövetkezeteknek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztoznak. Az állami gazdaságok feladata, hogy áruteremelésük fokozása, az önköltség-csökkentése mellett minőségi vetőmaggal, tenyészállattal, a tudomány módszereinek gyakorlatban való meghonosításával az egész mezőgazdasági termelés motorjává váljanak. A gépállomások pedig terjesszék ki tevékenységüket mind a termelőszoövetkezetek, mind az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztozok földjeire és ezzel adjanak lehetőséget arra, hogy a földművelés egész mezőgazdaságunkban magasabb színvonalra emelkedjék.

Ahhoz, hogy az állam a dolgozó parasztoznak és termelőszoövetkezeteknek termelési színvonaluk növeléséhez nagyobb segítséget tudjon adni, át kell csoportosítani beruházásainkat. Az elmúlt három évben a mezőgazdaságba — beleértve ez évét is — ötmilliárdot ruháztunk be. Ezt az elkövetkezendő három évben két és félszeresére kell emelni, és a mezőgazdasági termelés fejlesztésére csak állami eszközökből mintegy tizenkettő-tizenhárom milliárd forintot kell fordítani.

A mezőgazdasági beruházások növelésével, a beruházások átcsoportosításával, elsősorban is meg kell gyorsítani a mezőgazdaság gépesítését, mert a földművelés színvonalának emelése enélkül lehetetlen. A mezőgazdaság számára 18.000 új traktort kell adni és ezzel a mezőgazdasági traktorparkját mintegy 30.000-ra, azaz a jelenleginek több mint kétszeresére kell emelni.

Az iparon belül a beruházások átcsoportosításával műtrágyagyártásunkat úgy kell fejleszteni, hogy a mezőgazdaság az 1956. évben 600.000 tonna műtrágyát használhasson fel, ami háromszor annyit jelent, mint amennyit az 1953. évben és nyolcszor annyit, mint amennyit a nagybirtokos Magyarországon 1939-ben felhasználtak.

A következő három év alatt a mezőgazdasági beruházások növelésével az öntözött területeket újabb 160.000 kat. holddal kell növelni, ami kereken félszerese annak, amennyit 1934-ben a nagybirtokos Magyarországon összesen öntöztek.

Az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztoznak és a termelőszoövetkezeteknek nagyarányú támogatást kell adni ahhoz, hogy gyengeminőségű följléiket megjavítsák, továbbá segíteni kell gyümölcsösök és szőlők telepítését: erre a célra az elkövetkező három évben csak állami eszközökből 372 millió forintot kell fordítani.

Nagy összegeket kell fordítani a rétek és legelők megjavítására, beleértve nemcsak azokat a réteket és legelőket, amelyek a termelőszoövetkezetek kezében vannak, hanem a községi legelőket is.

Segíteni kell a termelőszoövetkezetek istállók és silók építésében, az állattenyésztéssel kapcsolatos munkák gépesítésében. Csak silók építésére az elkövetkező három év alatt állami eszközökből 306 millió forintot kell fordítani. Az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztozokat is segíteni kell abban, hogy silót tudjanak építeni. Erre a célra hirtel kell biztosítani számukra.

Jelentős állami támogatást kell nyújtani mindazoknak az intézkedéseknek a végrehajtásához,

amelyek a mezőgazdasági termelés általános színvonalának emelését szolgálják. Így állami támogatással kell végrehajtani a minőségi vetőmagvak cseréjének kiterjesztését, a heterozis kukorica elterjesztését, a dolgozó parasztozok és termelőszoövetkezetek jöminőségű apaállatokkal való ellátását.

A mezőgazdasági beruházások átcsoportosítása, a mezőgazdasági termelés fokozott állami támogatása széleskörű termelési kapcsolatokat hoz létre a város és a falu között, kedvező feltételeket teremt mind az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztozok, mind a termelőszoövetkezetek és állami gazdaságok számára, terméslaguk gyors emelésére, az állattenyésztés gyors fejlesztésére.

A mezőgazdasági termelés fejlesztéséhez adott termelési segítség mellett nagyon nagy jelentősége van a város és a falu közti áruforgalmi kapcsolatok egészséges alakulásának. A mezőgazdasági termelés elmaradottságához hozzájárult az is, hogy az elmúlt években ezek a kapcsolatok nemcsak nem erősödtek, hanem szűkebb térre szorultak. Emiatt mind a dolgozó parasztozok, mind a termelőszoövetkezetek tagok érdekeltisége erősen csökkent a mezőgazdasági termelés fokozásában.

Az áruforgalmi kapcsolatokat és a termelés fokozásában való érdekeltiséget csökkentette a begyűjtési rendszer túlfeszítettsége. Emellett begyűjtési szerveink gyakran megsértették a törvényességgel és sokszor előfordult, olyanoktól vettek igénybe terményeket, akik beadási kötelezettségüket már teljesítették.

Mindez, a szabadforgalmat korlátozó intézkedésekkel együtt, megakadályozta, hogy a dolgozó parasztság jelentős mennyiségű terméket tudjon a szabadpiacra vinni. Ez csökkentette a dolgozó parasztozok és termelőszoövetkezetek érdekeltiségét a terméslagok fokozásában. Egyben növelte a központi készletből ellátottak számát s odavezetett, hogy a szabadforgalom kifejlesztése helyett, még egészen kis falvakat is központi készletekből láttunk el zsírral, kenyérral, hússal.

Pártunk Központi Vezetősége és a kormány eddigi határozatai már sokat javítottak ezen a helyzeten. A begyűjtési kötelezettség háromévi időtartamra történő megállapítása és mintegy átlagos 10—35 százalékos csökkentése megnövelte a dolgozó parasztság termelési biztonságát és termelési kedvét; már jelenleg is észrevehetően szélesedik a szabadforgalom, ennek következtében javul a dolgozók ellátottsága. Ezenfelül azonban párt- és tanács-szerveinknek segíteniük kell abban, hogy egészséges áruforgalmi kapcsolatok bontakozzanak ki a város és a falu között és a beadási kötelezettsége teljesítése után mindenki szabadon vihessen piacra termékeit.

A város és falu közötti áruforgalmi kapcsolatok egészséges fejlesztésében nagy szerepe van a falu megfelelő árucikkkel való ellátásának is. Az elmúlt években ezen a téren jelentkező hibák hátrányosan éreztették hatásukat a mezőgazdasági termelésben; részben azért, mert a dolgozó parasztozok termelési kedve csökkent, a falu iparcikkkel való gyenge ellátottsága miatt, részben azért, mert sokszor hiányoztak a mezőgazdasági termeléshez szükséges legalapvetőbb cikkek, mint a kéziszerszám, növényvédőszer, például a rézgálic, vagy a kocsikenőcs.

A város és falu közötti egészséges áruforgalom kifejlesztése érdekében iparunknak és belkereskedelmi szerveinknek feltétlenül gondoskodniuk kell arról, hogy a falu kielégítő mértékben lássék el megfelelő iparcikkokkal, mert ez növeli a termelési kedvet és ugyanakkor a termelés számára nélkülözhetetlen áruk biztosítását is jelenti.

A kérdés fontosságának megfelelően a mezőgazdaság fejlesztéséről szóló KV-határozattervezet konkrét előírásokat tartalmaz az ipar és a kereskedelem számára.

A mezőgazdaság fejlesztésének e programja lényegesen különbözik minden eddigi olyan határozattól, amit pártunk és kormányunk a mezőgazdaság fejlesztésére hozott, elsősorban a tekintetben, hogy a kifizető célok elérésére mozgósítja népgazdaságunk összes igénybevehető erőforrásait, iparunkat, közlekedésünket. A mezőgazdasági termelés fejlesztését elsősorban nem új előírásokkal, új szabályokkal akarjuk megoldani, hanem az

ipar és a mezőgazdaság, a város és a falu közötti helyes kapcsolatok kialakításával, szilárd, sokoldalú termelési és áruforgalmi kapcsolatok kiépítésével.

A program végrehajtásában az állami és párt-szervek, a tanácsok feladata nem utasítások lómkelegének kiadása, hanem a falu és a város közti kapcsolat lényeges fejlesztése: azaz nem adminisztratív úton, hanem gazdasági szervezést és politikai lömegmunkával.

Ez az állami, párt- és tanács-szervek elé bonyolultabb feladatot állít, mert mélyen meg kell ismerkedniük a gazdálkodás kérdéseivel, de ugyanakkor előnyösebb eszközre, sőt egyetlen járható útja a mezőgazdasági termelés gyors fejlesztésének, mert kedvező gazdasági helyzetet terem a mezőgazdaság összes dolgozó számára ahhoz, hogy szorgalmas munkával, szakértelmel, a mezőgazdasági termelés színvonalát, és ezzel jövedelmüket messze az eddigi fölé emeljék.

II.

A termőtalajok termékenységének növeléséről

A mezőgazdasági termelés általános fellendítésének alapja a talaj termékenységének fokozása. A talaj termékenységének növelése alatt azt értjük, hogy talajainkat olyan állapotba hozzuk, hogy a termőtalaj megfelelő morzsálékos szerkezetű legyen a növények táplálkozásának egész szakasza folyamán, rendelkezék jöminőségű, elegendő mennyiségű szerves anyaggal, humusszal, a természet által megkövetelt nedvességtartalommal és tápanyagmennyiséggel. A termékenység fokozásában, illetőleg fenntartásában áll.

E kérdésnek nálunk azért is nagy a jelentősége, mert mint közismert, nincs módunk a szántóföldi termelés kiterjesztésére, új területek feltörésére. Viszont annál nagyobb lehetőségünk van a termőföld termékenységének fokozására és ezzel a terméslagok növelésére. Ezen a téren, ha az elmúlt években itt-ott értünk is el eredményeket, még korántsem tudtuk megállapítani és pótolni azt a rombolást, amely a kapitalista gazdálkodás viszonyai közt országunk mezőgazdaságában folyt.

A kapitalista viszonyok között, különösen a bérleti gazdálkodásban, a föld termőerejének fokozása helyett, annak kizsárolása folyik. A kapitalista közigazdászok részben ennek a földet kizsároló kapitalista gazdálkodási módszernek az igazolására állították fel hírhedt elméletüket, »a csökkenő földhozadék törvényét».

Hazánkban is százezer holdjával találunk olyan területeket, ahol a talaj szerkezetében végbement rombolás kézzelfoghatóan mutatja a kapitalista talairomboló gazdálkodás hatását. A biharugrai nagybirtok bérleti rövid évek alatt — égetett mész rendszeres használatával — kiégették a talaj humusz tartalmát, ezzel teljesen kizsárolták és terméklenné tették a talajt.

Mi a mezőgazdasági termelést nem a talaj kizsárolása alapján

akarjuk emelni, mint ez a kapitalizmusban történt, hanem ellenkezőleg, a talaj termékenységének növelése útján: azaz nem egy-két évig akarunk jó termést elérni, hanem meg akarjuk vetni az alapját az állandó magas termelésnek. A szovjet tudósok kimutatták, hogy a talaj termékenységének fokozására és ezzel a termelés átlagos növelésére szinte korlátlanok a lehetőségeink, — mint Viljamsz mondja: »a terméslag határtalanul fokozható, ha egyidejűleg befolyásolni tudjuk a mezőgazdasági növények növekedésére és fejlődésére ható tényezők egész komplexumát.» Ezt a tételt igazolják a jól dolgozó állami gazdaságok, tsz-ek és egyéni gazdálkodó dolgozó parasztozok terméslagmennyei is: azoké, akik jó gazdái földjüknél és ezért nemcsak egy évben tudnak jó termést elérni, hanem ezeket az eredményeket állandósítani tudták.

A talaj termékenységének növelése nagyon sokoldalú intézkedéseket követel meg. Egy-két módszer, bármilyen jó legyen is az, nem vezet eredményre. E célkitűzés megvalósítása megköveteli az egész földművelés színvonalának felemelését, trágyázással a talajerő visszapótlását és növelését: helyes vetésforgóval és agrotechnikával a talaj szerkezetének javítását és gyommentessé tételét, a termőtalaj fokozott védelmét.

A legfontosabb teendő a talaj táperezének visszapótlása és növelése a trágyázással, mégpedig elsősorban istállótrágyával. Az istállótrágyát ugyanis semmilyen mennyiségű műtrágyával nem lehet pótolni, mert a műtrágya nem növeli a talaj humusz tartalmát, nem biztosítja a talajélet fejlődéséhez megfelelő feltételeket.

Megvan-e az előfeltétele annak, hogy meglévő állatállományunk mellett olyan mértékű istállótrágyázást végezzünk, amely nemcsak pótolja, hanem növeli is a talajerőt?

Meg kell mondani, ehhez, állatállományunk korántsem kielégítő, ezért is tovább kell növelnünk állatállományunkat, és amiatt is a mezőgazdasági termelés fokozása egyik kulcskérdésének kell tekinteni a trágya helyes felhasználását. Ezt a kérdést eddig nagyon lebecsültük, akár a szak-sajtót nézzük, akár a földműve-

(Folytatás a 3. oldalon.)

(Folytatás a 2. oldal)

lésügyi minisztérium és gazdasági szervek munkája mindentéle más melde munka fontosabb feladat repell, mint az istállótrágya. Ezért fordulhat elő még ma is sok gazdálkodó dolgozó és termelőszoövetkezet varán, sőt állami gazdas, többévi trágya hevenátatlanul, ugyanakkor soványak és kevés terméslag. Ezen a helyzeten gyors keresen kell változtatni, eszközözt fel kell használni az istállótrágyát megfelelő módon, s időben beszárítani.

Az istállótrágyázást, a növelése érdekében ki kell egészíteni műtrágyával, amely mindezt meg segíti; bár a mezőgazdaságban ez évben már háromszázannyi műtrágyát kapunk az 1930—1940 közötti évében. Súlyos hiba azonban, hogy a műtrágyát sok nem ott használják fel, legnagyobb hozamtöbblet menyezti.

A műtrágyázást nem matematikusan, sablonosan kell megállapítani. Szinte minden táblánál összeállításról és a kultúrától függően különböző mennyiségű műtrágyát kell megállapítani, hogy fajta és mennyiségű műtrágya szükséges-e ehhez, hogy tsz-ek, dolgozó parasztozok, de még a helyi tanács szerveink is ki kell mérjék szántóföldjükön a talaj és az egyes növények igényét. A termőtalaj és jó ismerete éppen annyit jelent, hogy a mezőgazdasági munkások ismeret a vasipar

Az elkövetkező években állomásokon, az állami gazdaságokban és a nagyobb termelőszoövetkezetekben ezért láriumokat kell felállítani, amelyek ingyen végeznek el a termelőszoövetkezet és egyéni gazdálkodó dolgozó parasztozok számára a talajvizsgálatot és a talajtermékenységének megállapítását, hogy a talaj termékenységének növelésére és a talajművelésükre a szükséges műtrágya van szükségük.

A talaj termékenységének fokozásában a trágyázás nagy jelentősége van a vetésforgók alkalmazásában a legjobb vetésforgónak a szovjetek között is, a fűrés keverékes nyolc-kilés éves vetésforgók bizonyultak.

Ezért a kialakult területi mezőgazdaságokban és termelőszoövetkezetekben haladéknál hozzá kell fogni az ilyen vetésforgók bevezetéséhez.

Egyéni gazdaságokban és termelőszoövetkezetekben, a táblák még nem véglegesek hosszú időre szóló vetéstervezésben nem lehet beszélni, de itt is kívánatos a vetésforgók olyan sorrendjének megállapítása, amely nem rombolja a talaj termékenységét.

A talaj termékenységének növelésében növelik az időszerű talajművelés eszközét és jó minőségben a mezőgazdasági munkálatok helyes művelési mód megválasztását, ugyanúgy, mint a műtrágyázásnál, az eddig sokkal inkább figyelembe nem venni a helyi adottságokat, minden táblára, minden növényfélésegre külön-külön időről időre figyelembevétele meg kell határozni: hogyan kell készíteni a talajt a vetésforgóval, hogyan kell megművelni a már bevetett területet?

Az agrotechnikai művelés

Hegedűs András elvtárs beszéde a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének ülésén

(Folytatás a 2. oldalról.)

létségi minisztérium és a mezőgazdasági szervek munkáját, szinte mindenféle más mezőgazdasági munka fontosabb feladatként szerepelt, mint az istállótrágyázás. Ezért fordulhat elő az, hogy meg ma is sok egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt és termelészövetkezet udvarán, sőt állami gazdaságokban is, többévtől trágya hever felhasználatlanul, ugyanakkor földjeik soványak és kevés termést adnak. Ezen a helyzeten gyorsan és gyökeresen kell változtatni, minden eszközt fel kell használni, hogy az istállótrágyát megfelelően kezeljük, s időben beszántuk a földbe.

Az istállótrágyázást, a talajerő növelése érdekében ki lehet és ki is kell egészíteni műtrágyával, amelyet mindezt keveset használtunk; bár a mezőgazdaság ez évben már háromszor-négy-szerannyi műtrágyát kapott, mint az 1930-1940 közötti évek átlagában. Súlyos hiba azonban az, hogy a műtrágyát sok esetben nem ott használják fel, ahol a legnagyobb hozamnövelést eredményezi.

A műtrágyázást nem szabad sematikusan, szablonosan végteni. Szinte minden táblára a talaj összetételétől és a termelt kultúrától függően külön-külön kell megállapítani, hogy milyen fajta és mennyiségű műtrágya szükséges. De ehhez az is kell, hogy *tsz-eink, dolgozó parasztjaink, de még a helyi párt- és tanács szerveink is kitűnően ismerjék szántóföldjeik összetételét és az egyes növények műtrágyáigényét.* A termőtalaj pontos és jó ismerete éppen annyira nélkülözhetetlen a mezőgazdasági termelés fokozásához, mint acél-fajtáink ismerete a vasiparban.

Az elkövetkező években a gépállományok, az állami gazdaságokban és a nagyobb termelészövetkezetekben ezért laboratóriumokat kell felállítani, amelyek ingyen végezzék el minden termelészövetkezet és egyéni gazdálkodó dolgozó paraszt számára a talajvizsgálatot és segítsenek megállapítani, hogy a terméshozamok fokozása érdekében egyes kultúráknak milyen fajta és milyen mennyiségű műtrágyára van szükségük.

A talaj termékenységének fokozásában a trágyázás mellett nagy jelentősége van a helyes vetésforgók alkalmazásának. A legjobb vetésforgónak a mi viszonyaink között is, a füves-herés keverékes nyolc-kilenc-tíz-éves vetésforgók bizonyultak.

Ezért a kialakult területű állami gazdaságokban és termelészövetkezetekben haladéktalanul hozzá kell fogni az ilyen vetésforgók bevezetéséhez.

Egyéni gazdaságokban és olyan termelészövetkezetekben, ahol a táblák még nem véglegesek, ilyen hosszú időre szóló vetésforgó természetesen nem lehet alkalmazni, de itt is kívánatos a növényeknek olyan sorrendjét megállapítani, amely nem rontja, hanem fokozza a talaj termőerejét.

A talaj termékenységét nagymértékben növelik az idejében, megfelelő talajművelő eszközökkel és jó minőségben végzett mezőgazdasági munkálatok. A helyes művelési mód megállapításánál, ugyanúgy, mint ahogy a műtrágyázásnál, az eddigieknél sokkal inkább figyelembe kell venni a helyi adottságokat, szinte minden táblára, minden egyes növényfélére külön-külön az időjárás figyelembevételével kell meghatározni: hogyan kell előkészíteni a talajt a vetésre; mikor kell vetni; hogyan kell megmunkálni a már bevetett területet?

Az agrotechnikai műveletek kö-

zül két fontos mezőgazdasági munkának nagy jelentősége van egész országunk földművelése színvonalának felemelésében: az aratás utáni gyors tartóhántás, amely szinte nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a nedvességet a talajban meg tudjuk őrizni és hogy jó magágyat és gyommentes talajt kapjunk; nem kisebb a jelentősége az őszi mélyszántásnak sem, a tavaszi vetések jó előkészítésében, a talaj termékenységének növelésében és gyommentessé tételében.

A felszabadulás előtti mezőgazdaság elmaradottságát jellemzi, hogy a tartóhántást az 1930-1940 közötti tíz év átlagában mintegy huszonöt százalékra, a mélyszántást pedig csak harmincöt százalékra végezték el. Ehhez képest nagy előrehaladás történt, de ez évben is a tartóhántást csak nagy késedelemmel és mindössze hatvan százalékban végeztük el, a mélyszántási terv teljesítése pedig december 15-én mindössze 75,5 százalék.

Mi az elmaradás oka? Nem az, hogy a dolgozó parasztok és tsz-tagok nem látják ezen munkálatok jelentőségét, hanem az, hogy a tartóhántás egybeesik az aratással, a mélyszántás pedig a betakarítással és vetéssel, s így a tartóhántásra, mélyszántásra legtöbbször egyszerűen nem jut idő. A megoldás: sokkal nagyobb gépi segítséget kell adni mindkét alapvető mezőgazdasági munka elvégzéséhez.

Országunkban a gazdag szántóföldeken kívül — amelyek gondos művelés mellett még száraz időjárás esetén is kiváló termést hoznak — nagy területeket, sok tíz- és százezer holdakat találunk, amelyek talajjavítás nélkül kevés termést adnak.

A legnagyobb megoldásra váró kérdés: a szikes javítása, amely már több mint két évszázad óta foglalkoztatja haladó tudósainkat és szakembereinket. Szikeseink termővé tétele leggyakorlatibb eszközeinek bizonyult az öntözés, amelyre nagy lehetőségeink vannak, tekintve, hogy szikeseink zöme a Tiszántúlon van. Ezen terület nagyrésze, a már terbevelt öntözőrendszerek megépítése után, öntözhető lesz. A szikések termékenységének öntözéssel való növelése megsokszorozza az egy holdon nyert terméshozamot: azokon a szikes legelőkön, ahol átlagosan három-négy mázsa szénának megfelelő fü terem, öntözéssel holdanként 14-15 mázsa rizs termelhető, amely forintban kifejezve, legalább ötvenszer többet ér.

Szikeseink azonban csak akkor válnak igazán termővé, ha az öntözés segítségével, szakítva az egyoldalú rizstermeléssel, vetésforgót vezetünk be. Ha a rizs után öntözött füves-herés keveréket honosítunk meg és ennek segítségével, hosszabb idő alatt igazi termőtalajt teremünk, az elrontott sziketalaj helyébe. Ez az egész népgazdaság termőerőinek növelése szempontjából fontos munka most vette kezdetét. Ezen az úton a Tiszántúl, Hajdú, Szolnok, Békés és Csongrád megyék szikes területein gazdag, magas színvonalú földművelést fogunk teremteni. Ezzel a kérdéssel tudósainknak és szakembereinknek is úgy kell foglalkozni, mint a magyar föld termékenysége fokozásának egyik legfontosabb megoldására váró feladattal.

Mindezek az intézkedések: a

trágyázás, a helyes vetésforgó alkalmazása, a talaj adottságainak megfelelő művelési mód, a talaj védelme — termékenyebbé teszük mezőgazdaságunkat, gazdagabbá, termőbbé szántóföldjeinket.

Ez a mezőgazdasági termelés

III.

A kenyérgabonatermelés fejlesztéséről

A mezőgazdasági termelés előtt álló feladatok között a legalapvetőbb az ország lakosságának maradéktalan és zavartalan ellátása a legfontosabb élelmiszerekkel, kenyérrrel, liszttel és tésztafélekkel, hogy soha többé ne fordulhasson elő zavar dolgozóink kenyérellátásában, és ne ismétlőd-hessék meg olyan helyzet, mint amilyen ez év első felében volt. E cél érdekében nemcsak az évi renles szükségletet kell biztosítani, hanem jelentős tartalékokat is kell gyűjteni, hogy az ország lakosságát mindenféle körülmények között el tudjuk látni kenyérrrel. E feladat megoldásához évente legkevesebb 30-32 millió mázsa kenyérgabonát, búzát és rozst kell termelnünk. Hogy tudjuk biztosítani ezt?

A kenyérgabonafélék vetésterülete az elmúlt években csökkent s a felszabadulás előtti tíz év átlagánál több-százezer holddal kevesebb. Ez év az előzetes jelentés szerint közel 3,4 millió holdat vetettünk be őszi búzával és rozssal, azaz több mint három-százezer holddal többet, mint az elmúlt évben. Ahhoz, hogy ekkora területre elegendő mennyiségű kenyérgabonát tudjunk termelni, két holdanként legkevesebb 9 mázsa termésátlagot kell elérni.

Megoldottak a mi viszonyaink között csak akkor tekinthetjük, ha a jelenlegi vetésterületet fenntartva, kenyérgabonából elérjük a két holdankénti kilenc mázsa termést, azaz akkor, ha az elmúlt hat év átlagához képest két holdanként egy-másfél mázával emeljük a termésátlagot.

Lehetséges-e ilyen termésátlagnövekedés két-három év alatt? A legjobb állami gazdaságoknak, termelészövetkezeteknek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok tízezeinek termésátlagait mutatják, hogy igen, ilyen termésnövekedés elérhető.

Önmagától, erőfeszítés nélkül természetesen ilyen eredményt nem lehet elérni, de ha a párt ezt célul tűzi ki és ha a mezőgazdaság általános fellendítésére irányuló intézkedéseken belül erre összpontosítjuk az erőket, akkor ezt a célt feltétlenül elérjük és két-három év alatt a kenyérgabonatermés hozama növekedésének eredményeként a kenyérgabona-kérdést hazánkban megnyugtatóan oldjuk meg.

Az erők összpontosítása azt jelenti, hogy a kenyérgabona számára kell biztosítani a legjobb területüket, azaz a legjobb előveteményt és nem szabad meg-tűrni többek között például azt, hogy ahol csak elkerülhető, kalászos után kalászt vessenek.

Minden termelőnek mindent el kell követnie azért, hogy jó magágyat készítsen és arra kell törekednie, hogy a magágy a vetés-

általános fellendítésének alapkérdése, ez az egyik legfontosabb feltétele annak, hogy a mezőgazdaság ki tudja elégíteni a lakosság egyre növekvő igényeit élelmiszerekben és növelni tudja a könnyű és élelmiszeripar nyersanyagbázisát.

kor mindenképpen beérett legyen. Az őszi vetések határidejét feltétlenül előbbre kell hozni; a sok évtizedes tapasztalatok szerint az ország legtöbb megyéjében az október második felében való vetés kevesebb termést ad, mint a szeptember végi vetés.

A kenyérgabona vetésterületekre kell összpontosítani a műtrágya jelentős részét is, különösen a nitrogén műtrágyát: azokat a gabonákat, amelyeket nem a legjobb elővetemény, például a kukorica után vetettek, holdanként legalább ötven-hatvan kg, sőt egy mázsa nitrogén műtrágyával kell tavasszal fejtrágyázni. Azokra a búzavetésekre, ahová

állami gazdaságokban keresztsorosan egyirányban vetett gabona termésátlaga q/kh megnevezés:

őszi búza 12...	9,9	9,9	9,2
rozsa 10...	8,2	8,8	7,4
őszi árpa 14,9	12,2	12,6	11,8

Az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok és a termelészövetkezeti tagok egyéni is messzeemenően érdekelték abban, hogy kenyérgabonából nagy termést érjenek el. A beadási kötelezettség független a terméseredményektől és csak a szántó összterületétől és minőségétől függ. Minden mázsa többletermés, tehát szabadpiacon kerülhet értékesítésre. Az egy mázsa helyesen alkalmazott nitrogén műtrágya legalább másfél mázsa többletermést hoz, azaz 80 forintos befektetés fél-év alatt több mint 3-4-szeresen térül vissza. Az a fogasolás, vagy hengerezés, amelyet tavasz-

a fejtrágyázás céljaira nem tudunk biztosítani műtrágyát, fel kell használni az érett istállótrágyát és a komposzt trágyát is.

A tavaszi fejtrágyázás fontosságát azért is alá kell húzni, mert az ezévi száraz időjárás és a novemberi fagyok után vetéseink fejletlenek és most nagyon sok függ a vetések február-március eleji fejtrágyázásától, továbbá a koratavaszi megmunkálástól, azaz a szükség szerinti hengerezéstől, vagy fogasolástól. Termelészövetkezetek, egyéni gazdálkodó dolgozó parasztjaink saját érdekükben, de népünk zavartalan kenyérellátásának biztosításáért is kövessenek el mindent azért, hogy kenyérgabonafélékből már az 1954-es évben gazdag aralásunk legyen.

A gabonatermelés fejlesztése érdekében el kell terjesztetni az eddig bevált élenjáró módszereket, így a keresztezett sorú vetést, amely az ezévi összesített adatok alapján a következő eredményt hozta:

termelészövetkezetekben keresztsorosan egyirányban vetett gabona termésátlaga q/kh	termelés	terület	termés
őszi búza 12...	9,9	9,9	9,2
rozsa 10...	8,2	8,8	7,4
őszi árpa 14,9	12,2	12,6	11,8

szal a búzavetésekben végeznek — persze, csak akkor, ha szükséges és ha idejében végzik —, könnyen hozhat két holdanként egy mázsa többletermést, azaz két-száz-háromszáz forintos jövedelemnövelést. Párt- és tanács-szerveink ne sajnálják az időt és fáradságot, behatóan tanulmányozzák meggyökereket, illetve járásaikban a kenyérgabonatermelés helyét; az élenjáró termelészövetkezetek, dolgozó parasztok és állami gazdaságok tapasztalatait, ezek elterjesztésével biztosítsák a kenyérgabonafélék nagy termésátlagát.

IV.

Szilárd takarmányalap megteremtéséről

A növénytermelésen belül — a kenyérgabonakérdés megoldása mellett — a legfontosabb a takarmánytermelés növelése és ezzel szilárd takarmányalap, azaz jelentős takarmánytartalék létesítése. A takarmány döntő szerepet játszik az állati szerveszervek kialakulásában és a hozamok növelésében, mint az állatfajtája, vagy származása. Sehol a világon még nem alakult ki nagy tejelőképesű, nagyhozamú állomány bőséges takarmány nélkül.

A felszabadulás előtt Magyarországon az állattenyésztés hozama egyik évről a másikra egy-egy száraz esztendő után közel a felére csökkent. Bár a dolgozó parasztság nagy erőfeszítéssel az 1952-es rossz takarmánytermésű év után, a létszám tekintetében fenn tudta tartani állatállományát, a hozamok minden erőfeszítések ellenére is erősen lecsökkentek.

A szilárd takarmányalap megteremtése, takarmánynövényeink növelésétől, továbbá a takarmányfélék veszteségmentes betakarításától és egyszerű felhasználásától függ. A szilárd takarmányalap megteremtése érdekében feltétlenül csökkenteni kell a takarmányfelhasználástól belülről az abraklakarmányokat és növelni kell a zöldtakarmányt, szénaféléket és silót. Ez olcsóbbá teszi az állattenyésztést és lehetőséget ad nagyobb mennyiségű állattenyésztési hozam előállítására.

A szilárd takarmányalap megteremtésénél gondolnunk kell ar-

ra is, hogy országunkban általában a fehérjefélékben van nagyobb hiány, ezért az egyes takarmányfélék természeténél a legnagyobb figyelmet a nagy fehérjetartalmú takarmányok, köztük elsősorban a lucerna vetésterületének és termésátlagának növelésére kell fordítani.

Az évelő herefélék és ezen belül a lucerna vetésterületét érdemes növelnünk — egyéb takarmányfélék vetésterületének rovására is — mert ezzel több és értékesebb takarmányt kapunk.

A lucerna és egyéb pillangós-virágúak vetésterületének kiterjesztése érdekében legszükségesebb a vetőmagalap megteremtése. A lucernamagtermelés fokozása érdekében a mag mázsánkénti árát fel kell emelni a jelenlegi hatszáz forintból ezeröt-száz forintra és szerződéses termelés útján nagymennyiségű lucernamagot kell termeltetni.

Összes takarmánynövényeink közül jelenleg a legnagyobb jelentősége a kukorica termelésének van, amelyet közel kétfelmillió holdon, azaz az ország szántóterületének húsz százalékán termelünk. A kukoricatermesátlag növelésének és a szilárd takarmányalap megteremtésének az egész mezőgazdasági termelés fokozása szempontjából is nagy jelentősége van.

(Lapunk holnapi számában folytatjuk.)

A taggyűlés tapasztalatai Békésszentandrason

Rége láttott elvtársak, elvtársak jöttek el hétfőn este a közösi pártalapszervezetben tartott taggyűlésre. A taggyűlésről túlnyomórészt csak azok híányoztak, akik vidékre járnak el dolgozni.

Kétségtelen, hogy jó volt a szervező munka. A pártalapszervezet vezetői nem „kapásból” készítették elő a szervező munkát és nem is máról-holnapra. Már a taggyűlés előtt két héttel

összehívták a párlbizalmi elvtársakat

és meghesztették velük a taggyűlés fontosságát és mindazokat a feladatokat, amelyekkel a taggyűlésen foglalkozzanak. A taggyűlés előtt jó pár nappal előbb ismét összehívták a bizalmi elvtársak és beszámoltak a végzett munkáról; tapasztalataikról. Vagyis elvégezték még az utolsó simításokat a siker érdekében. Ennek ered-

ménye, hogy az előző 40-50 százalékos megjelenés most 85-90 százalékra emelkedett.

Ez a taggyűlés foglalkozott a

Három egyénileg dolgozó parasztfelvittek fel tagjelölnek

Pálkás Vince elvtársat, Bohák Mátyásné és Bencsik Eleket, a DISZ-szervezet egyik tagját.

Jóleső érzés volt hallani, mikor az egyik idősebb elvtárs elmondotta Bencsik Elekről.

— Én javasolom felvételre, mert jól dolgozik és mint DISZ-tag is megállja a helyét. Az apja is jó dolgozó, úgy látom, hogy a fia sem marad el mögötte.

Ez a taggyűlés jól foglalkozott a párt belső életével, de még sem volt mentes a hibáktól. A párt-szervezet vezetői a fiktív beszámolót már nem olyan gondval készítették el, mint a szervező munkát. A beszámoló pártunk

és tagjelöltfelvétellel. Hét tagjelöltet minősítettek át párttaggá. Hat egyénileg dolgozó parasztot és egy pedagógust.

és kormányunk gazdaságpolitikájával, az új szakasz gyakorlati végrehajtásával nem foglalkozott. Vagyis nem volt szó arról, mik a legsürgősebb tennivalók a községben, a középparasztság szövetésének megszilárdítása érdekében. A kulákok elleni harcra sem esett egyetlen szó sem. Nyilvánvaló pedig, hogy a békésszentandrásai kulákok sem alszhatnak.

A dolgozók nem látják még eléggé a tennivalókat a többtermelésért folytatott harcban, de maguk a kommunisták sem. Erőből is kevés szó esett a taggyűlésen.

Németország Kommunista Pártjának 35 éves harca a demokratikus szocialista Németországért

Harcot esztendeje, 1918 december 30-án a német munkásosztály forradalmasodásának tájéján, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom hatására megalakult Németország Kommunista Pártja, a német munkásosztály élcsapata, a demokratikus, szocialista Németország megteremtéséért vívott harc szervező és vezető ereje. Ez a párt amely a német munkásosztály, a német nép legjobb fiait tömöríti soraiban, kezdetül fogva kemény, rengeteg áldozatot követelő, megalkuvás nélküli harcot vívott a német militarizmus és a fasizmus erői ellen, a nép Németországának megmentéséért, a német nép és a Szovjetunió népeinek barátságáért. Németország Kommunista Pártja első határozatainak egyike azonnal kijelentette, hogy Németország kommunista szolidaritást vállalnak a nemzetközi burzsoázia intervenciója ellen élet-halálharcot vívó Szovjetországgal.

győzelme közvetlenül fenyegette, elutasítják az egységfrontot, elárulják a munkásosztályt és az egész népet.

1933 Hitler uralomra jutása után Németország Kommunista Pártja illegálisban, a legnagyobb nehézségek, legvadabb terror, a féktelen üldözés közepette dolgozik, harcol, hogy megakadályozza a fasizmus új, borzasztó világháborúval fenyegető háborús terveinek valóra válnását, felvilágosítsa a fasizta méletyölt megfertőzött tömegeket, a német népet fenyegető halálos veszélytől.

A párt harcosainak soraik megfidelik a fasizta hóhérok 1933 március 3-án Göbbels bejelentésére, hogy a Gestapo Berlinben elfogta Ernst Thaelmann, Németország Kommunista Pártjának vezetőjét. Ernst Thaelmann, mint anyai sok kiváló német kommunista, börtönében orvul gyilkolatlak le Hitler píbékjél.

1945 -ben, miután a Szovjet Hadsereg szétzúzta a hitleri fasizmus — végre ismét legális pártként állhatott talpra Németország mindkét részén Németország Kommunista Pártja.

A mai Német Demokratikus Köztársaságban a párt 1946-ban egyesült a szociáldemokrata párt egészésszes részével és a demokratikus Németország újjáépítő munkájának élére állt. A párt érdeme, hogy létrejött a Német Demokratikus Köztársaság, amely megkezdte a német munkásosztály nyolcvan éves céljának, a szocializmus építésének megvalósítását. Németország Szocialista Egységpártja ma, a német egység, a demokratikus, békeszerető Németország megteremtéséért vívott harc hatalmas ereje.

Nyugat-Németországban a háború befejezése után az amerikai imperialisták a többi nyugati nagyhatalom támogatásával fokozatosan életet fecskendeznek a levett fasizmus tetemébe, minden erejükkel támogatva Adenauer néparulót hábkormányát, az új háború kirobbantására törekvő német militaristákat. Németország Kommunista Pártja azonban Adenauer féktelen terrorja ellenére is fennmaradt: *Németországot egyesíteni kell, Németországnak, szabad, demokratikus, békeszerető államnak kell válnia.*

Németország Szocialista Egységpártja és Németország Kommunista Pártja ezekben a napokban — a küszöbönálló berlini négyhatalmi értekezlet előtt — megokszorozza erőfeszítéseit, hogy leleplezze a néparulót Adenauer-rendszert és megmutassa a kivetelő utat a szebb és boldogabb jövő felé. Ez a harc hatalmas hozzájárulás ahhoz, hogy Németország független, demokratikus, szabad és békeszerető országként egyesüljön, a német nép létrehozassa a nép uralmának korszakát a demokrácia és a béke Németországában.

1918 decemberében alakult meg a párt és 1919 elején máris illegálisba kényszerült. Így kezdődött és így folytatódott emek a hősi pártnak a harca.

Alig alakult meg, mindjárt összefogtak ellene a német reakció összes erői: militaristák és fasizisták, munkásáruló szociáldemokraták és a pártba beférkőzött árulók. 1919. június 15-én ellenforradalmár katonasítek összeesküvő csoportja vadállatiassan lemészárolja Karl Liebknechtet és Rosa Luxemburgot, Németország Kommunista Pártjának első vezetőit. Féktelen terror követte, provokátorok és a karhatalom ezer celszövénye közepette folytatja tovább a harcot a párti küzd az osztályellenesség ellen, a harcol saját hibát ellen is.

Es ebben a küzdelemben örök emlékeztetést kaptak a hamburgi munkások Ernst Thaelmann vezetésével 1923 októberében napokon keresztül utcai harcot vívni a rendőrség és a katonaság ellen és csak akkor vonultak vissza, csak akkor szüntetik be a küzdelmet, amikor megtudják, hogy elszigetelve a birodalom munkásságától, magukra hagyva elveszett örökséget védnek.

Németország Kommunista Pártja a fasizmus erősödése láttán következetes küzdelmet folytatott hogy megnyerje a német proletáriátus többségét és — lehetetlenné léve a szociáldemokrata vezetők opportunistá tervét — megakadályozza a fasizmus uralomra jutását. Az 1930 július 16-i választásokon Németország Kommunista Pártja igen kedvezőtlen körülmények közepette 4,6 millió szavazatot szerez. A párt Ernst Thaelmann vezetésével többébbben egységfrontot javasolt a szociáldemokrata pártnak. Az egységfront lett volna az egyetlen határozatos harci eszköz a fasizmus viszaszorítására és felszámolására. A szociáldemokrata párt áruló vezetői azonban — még 1932-ben is, amikor pedig már a fasizmus

A Román Népköztársaság

Hat év telt el azóta, hogy Romániát kikiáltották Népköztársasággá. December 30-án újabb alkalommal jelent a román nép számára, hogy visszapillantást vessen a népi hatalom éveiben elért eredményeire. A Román Népköztársaság ma már lendülettel fejlődő iparral rendelkezik. Az ipari termelés jóval túlhaladja a régi rendszer termelésének legmagasabb szintjét. Az ipari termelés 1953-ban kb. két és félszer nagyobb, mint 1938-ban volt.

Allandóan fejlődik a nehézipar, az egész nemzetgazdaság hadiiparának alapja, különösen pedig a népi demokratikus rendszer által létrehozott gépipar. A kőolajipar ma már 9 millió tonnával túlhaladja az eddigi legmagasabb termelési szintet; a szénipar termelése mintegy két és félszer nagyobb az 1938. évi termelésénél.

Sikeresen folyik az ország villamosítása is. A villamos villamosítások beépített ereje az év végére elérte az egymillió kilowattot, 1953-ban pedig elérte kb. az 1.380.000 kilowattot, szemben az azt a hatszáz ezer kilowattal, melyet a régi Románia 60 év alatt tudott felmutatni.

A népi demokratikus rendszer ezzel egyidejűleg törekszik arra, hogy kiemelje a mezőgazdaságot régi elmaradottságából. A román Népköztársaságban ma 218 gép- és traktorállomás működik több mint 9600 traktorral és több mint huszonezer vontatóval mezőgazdasági géppel, az állami gazdaságok pedig ezenkívül még 4.400 traktorral rendelkeznek.

Emelkedett a parasztságok jóléte. A falvakon szaporodnak az iskolák, a kulturális intézmények, az egészségügyi létesítmények. A dolgozó parasztságot segíti a kárpát-egyei gazdasági fejlesztésére, életszinvével és ugyanekkor kulturális színvonaluk állandó emelésére. Eddig több mint 280.000 dolgozó parasztsalád alakított az önkéntesség elve alapján mintegy 4.000 szövetkezetet a föld közös megművelésére, — kollektív gazdaságot és társulást. Ezeknek legnagyobb része bő terméseredményt ért el, amely sokkal magasabb az egyéni gazdaságok termelési szintjénél. Ugyanekkor a tagok nagy jövedelemre tettek szert.

A népi demokratikus rendszer egyik legnagyobb sikere a munkanélküliség felszámolása. A tervezési években a munkások és a tisztviselők száma évente átlagosan több mint húsz ezerrel emelkedett. A román Népköztársaságban élő valóság jóval az öregségi, vagy munkaképtelenségi biztosításhoz való jog. 1952-ben mintegy 340.000 dolgozó töltötte el szabadságát az állam és a szakszervezetek költségein üdülőházakban és szanatóriumokban, 1953-ban pedig a bentlakók száma 443.000-re emelkedett, köztük 118.000 gyermekkel.

1945-ben az országban majdnem négy millió írástudatlant tartottak nyilván, számuk ma már egymillió alá csökkent. Emelkedett a száma azoknak, akik elemi- és középiskolákban, szakiskolákban, főiskolákban tanulnak. Általában a tanulók száma megkétszereződött 1938-cal szemben.

A tudományos kutató intézetek száma az 1949. évi kilencről 1953-ban huszonnégyre emelkedett. 1949-től 1953-ig 218 millió könyv került kiadásra.

A román Népköztársaságban az orvosi ellátás ma már ingyenes. A néplömegek jólétének fejlesztése terén elért sikerek forrása a Népköztársaság államformájának jellege, melynek közvellen célkitűzése éppen a dolgozó tömegek anyagi- és kulturális színvonalának állandó emelése. A román Népköztársaság ennek a célkitűzésnek elérésére felhasználja a nép felszabadult építőerejét és fellátja az ország gazdag erőforrásait.

Hibaigazítás

Lapunk december 28-i számában Nagy Zoltán, a Szarvasi Öntözési és Tájjáértékelési Kutatóintézet főosztályvezetője a mezőgazdasági termelés fejlesztéséről hozott párt- és kormányhatározatról, című nyilatkozatban a harmadik bekezdés 18. sora helyesen: *„Kérjük a holdankénti egyszáz mászós szénatermést.”*

— Gyógykezelési orvosi szolgálat Békéscsabán január 1-én: Az I., II., III., IV. és VI. kerületben dr. Hegedűs Zoltán, Kossuth-tér 2., az V. kerületben dr. Béli Lajos, Orosházi-u. 17. 2. sz. Az I., II., III., IV. és VI. kerületben dr. Vajda Tibor, Luthán-u. 12., az V. kerületben dr. Dobiz Zoltán, Orosházi-u. 5. szám alatti orvosok tartanak ügyeletes szolgálatot.

Rádió

Január 1., péntek

Kossuth Rádió

6.00-8.00-ig Újévi zenés köszöntő. 7.40 Színházak és mozik műsora. 8.00 Hírek. Időjárásjelentés. Lapszemle. 8.15 Legjobbakkal szól a nótá. 9.00 Meseidőzések. 10.00 Újévi levél. 10.30 Kovács Misi új naptára. 11.00 Operahangverseny. 12.15 Ujlesztendő, vígásg-szerző. 13.30 Boldog új esztendő! 14.15 Hanglemek. 14.45 „Lágyan vig telünk, nyarunk.” Költőművek. 15.00 Operetársulatok. 15.30 Hanglemek. 16.10 János vitéz. Petőfi Sándor elbeszélő költeménye. 16.30 Szív küldi szívnek szívesen. 17.20 Budapest — Szilveszter-éjtel. 18.00 Híres operakörök. 19.00 Jaj, de szépen muszkálnak. 20.15 Benjámin László, Kossuth-díjas költő énepei krónikája. 20.30 Szivárvány. Zenés irodalmi tárka-est. 21.00 Táncezen. 22.10 Táncejtel.

Petőfi Rádió

8.00 Kicsit ázottan. Hanglemek. 8.30 Szóalkotó zene. 9.30 Miska bécsi lemezese. 10.10 Népi demokratikus országok szóalkotó muzsikája. 11.00 Bemutatóhangverseny a Magyar Hanglező-megyház legújabb felvételeiből. 11.35 Hanglemek. 12.30 Petőfi a világírodalomban. Lakatos István előadása. 13.00 Hanglemek. 11.00 Klasszikus operetek. 15.20 Színes magyar népi muzsika. 16.00 Művészetek. 16.10 Tizenkét hónap. Szamul Marsak mesejátéka. 17.20 Hanglemek. 18.00 Simon István és Csepell Szabó Béla új versei. 18.45 Petőfi emlékhangverseny. 19.20 Az épülő kommunizmus nagy országában. 19.30 Táncezen.

Január 2., szombat

Kossuth Rádió

6.00-8.00-ig Reggeli zene. 7.30 Színházak és mozik műsora. 8.00 Hírek. Időjárásjelentés. Lapszemle. 8.15 Egy falu — egy nótá. 9.00 Zenés fejtörő. 10.00 Ember György levele. 10.10 A Magyar Rádió gyermekcírusza. 11.00 Épülő szép hazánk. 12.15 A Magyar Rádió szimfonikus zenekara játszik. 13.15 Hanglemek. 13.30 Polgár Tibor rádió-daljátékaiból. 14.15 Hanglemek. 14.45 Egy hét a külpolitikában. 15.00 Szív küldi szívnek szívesen. 15.30 Hanglemek. 16.00 Zenés irodalmi műsor. 16.10 Táncezen. 17.10 Kiadós kalendárium. 19.00 Hanglemek. 20.15 Zeni hangverseny. 21.15 Táncezen. 22.10 Az elhunyt év népszerű operetjéből. 23.15 Hangverseny Liszt és Kodály műveiből.

Petőfi Rádió

8.00 Jó reggelt! 8.30 Evangélikus vallásos felőra a stúdióból. 9.00 Falurádió. 9.30 Hanglemek. 9.45 Görög gyermek műsora. 10.00 Szóalkotó zene a Moszkvai Rádió műsorából. 10.50 Miska bécsi lemezese. 11.35 Kálmán Imre operetjéből. 12.30 Az elbeszélés mestere. Mörzecz Zsigmond. Virrad. 13.00 Jó ebédhez szól a nótá. 14.00 Művészetek. 15.00 Tudományos fejtorő. 15.20 Puszták dala. Vaszky Viktor feldolgozása. 16.00 Operetársulatok. 16.40 A rádió gyermekszínházának műsora. 17.20 Így írótok ti... Orkény István és Kolozsvári Grandpierre Emil szatirai az irodalomról. 17.40 Szimfonikus táncok. 18.45 Sportbírók.

MOZI

SZABADSÁG FILMSZÍNHÁZ, Békéscsaba. December 24-30: „Kis és nagy boldogság.”

BRIGAD FILMSZÍNHÁZ, Békéscsaba. December 24-30: „Királylány a feleségem.”

TERV FILMSZÍNHÁZ, Békéscsaba. December 30-január 1: „Ejre tengerészek.”

PARTIZAN FILMSZÍNHÁZ, Orosháza. December 28-30: „Kivételes törvény.”

PETŐFI FILMSZÍNHÁZ, Gyula. December 24-30: „Forró szívek.”

BÁSTYA FILMSZÍNHÁZ, Békés. December 30-január 1: „Figuró házassága.”

OLVASD a Viharsarok Népet!

VIHARSAROK NÉPE az MDP Békésmegyei Pártbizottságának lapja.

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felolós kiadó: Nagy Antal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Békéscsaba, Sztálin-út 7. I. emelet.

Telefon: szerk.: 22-85, kiadóhiv.: 21-76.

Békési Nyomda, Békéscsaba.

Felolós nyomdavezető: Botyánszky Pál.

AZ M

1953 DECEMBER 30

Hazánk föl

Pártunk és kormányunk fejlődéséről, történelméről eddig még soha nem írtunk meg nem tűz adatokat maga elő, a

A határozat szerinti mezőgazdasági terv munka fellendítése, lése, gyökereis intézkedéseknek fokozódó gyümölcsözöshessen. A dolgozó parasztságunk most igazán eljött a máz a határozat megvalósítására, megmutathatjuk határozata első lépésére, kezdeményezésére, jobb jövőbe nyitják a határozatunk foglalkozik legfontosabb feladatokkal foglalkozással.

Adatata; az őszi elvégzése; a termésteremtés és a búza ésvitőmörítést, beérett talaj. Kultivátorral, szántás nélküli vetőgészántásba került és lajoró növelése érdekében vetőmagalap teremtéséért; keresztes vetésforgó betartása fűveskeverékeket alkalmazásban és állami veses korban, a kül

Állatállományunk érdekében szükséges elterjesztése; vörösbő és őszi gabonákra; a széna idejében való módosított bevezetése; gyárással egybekötött zés szeszakázással, fűzés bevezetése. A les itasásos módszeresztése; évenkénti takarékosság 20 százalékos gyapjúhozamának 10

Kétségtelen, a képzelhetetlen az állatállományunk nélkül. De egyetlen szakolással, a dolgozókat a feladatok költözésével a többtermezőli hónapokban. A dolgozó parasztságunk elöl öt iparunk minétalán, ha az egyes köldognak ki és felelőtelenséggel a fél n párttitkár, a kiagyóltat a határozatból tot minden járás, műszerveket, minden nyeire — segíteni tavasszal, nyáron és jelentő a határozat igazi növelését. Van alkalmazásáról — a n utat. Aki például a paraszt gazdálkodási arról, hogy az eddigi gazdaságok is. O alkarszerekes bőséges téségek vezetőibereci lyi példák, tények, elemzői, általánosított községben olyan létkő új feltárása, elterjesztalkak az egyéni do

A mezőgazdaság oldalú feladat — állandomegek érdeklődésétásába minden dolgojárásai vezetőknél millió megértés körül, ott jár az órád, ne a vezető nem tud valaki dolgozó parasztszokhoz